

AVRAM IANCU - 200!

Cetatea Cavalerilor

Cartea Mea, e și a Tăi ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

Nr.6(46/iunie 2024)

24.06. Ziua Iei Românești - 26.06.Ziua Drapelului

Mircea Dorin ISTRATE

Comori din lăzile de zestre

*În lăzile de zestre zac comori
Înnobilate-n timpuri, de vecie,
La ele ne-am întors de-atâtea ori
Când ne-am adus aminte de pruncie.*

*Îmi stau cuminți acolo miruite
Păstrând în ele vremuri și vecia,
Podoabe dragi ce fost-au rânduite
De bunii mei, să-și poarte măreția.*

*În ele s-au simțit nemuritori
Când au știut că dacă mi-s purtate,
Al neamului trecut îl duc, și mi-s datori
Să-l lase la urmași, pe mai departe.*

*Acolo-i dor și multă suferință
Și vise și speranțe înșelate,
Cel drum scoborător din Mioriță,
Fior și umilințe îndurate.*

*Și bucurii cusute într-o floare
Cu gând curat și fală măsurată,
Tristețea înnegrită în culoare,
Și viața cu-ale sale încă toată.*

*Aceste ale noastre începuturi
Se vor topi încet în grea uitare,
S-or risipi în cele patru vânturi
De n-or găsi în suflet, căutare.*

Porul popular

*Văzut-ați voi cu câtă voioșie
Frumosul port venit din veșnicie
Românu-l poartă-n zi de sărbătoare
Să-i umple ziua de frumos și soare?*

*Cu el femeia încă se mândrește,
În el ființa toată-i înflorește
Și este-ntr-una floare între flori,
Iar de-o privești te trec ades fiori.*

*Cu IA învrăjitu-mi-a bărbații,
În POALĂ -a legănat copii și frații,
CĂTRINȚELE îi dat-au strulucire*

Cetatea Cavalerilor

Coordonator: Corneliu Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea, 2020
Cartea Mea, e și a Tui ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!

Nr.6(46/iunie 2024)

Mereu să-mi aibă parte de iubire.

*În LAIBĂR pus-a un buchet de floare,
Iar în NÁFRAMÁ loc de lăcrimare,
Când fi-va dânsa încă în nevoi
La mort, necaz, ori de boli-veți voi.*

*Când și-a țesut veșmântul iarna toată,
A pus în el iubire laolaltă
Cu tot frumosul lumii ce-o-nconjoară,
Sperând să-i fie viața mai ușoară.*

*Cu-n PUNCT, c-o CRUCE, toate le-a cusut,
Acolo-mi stând istorii de-nceput,
Tristeți, speranțe, încă bucurie
Și-a locului poveste-n ele-mi fie.*

*De știi să le citești, dintr-o privire
Îmi știi de unde-i fata cu-a ei ie,
În care deal îmi este măritată,
În care vale fosta ea ca fată.*

*

*În cinste-mi țineți portu-adevărat
Pe care-n timpuri neamul la purtat,
El încă-nnobilează și-nfințește
Pe cea care, astfel îmi gândește.*

Comori de suflet

*V-am lăsat în ladă, straie de-mpărat,
Albi țari ca spuma, clichină de lână,
O cămeșă nouă, bună de-mbumbat,
De la mine încă, asta vă rămână.*

*Comănac de paie și opincă groasă,
Un cojoc de oaie și de miel căciulă,
Cald vă ție iarna de o fi geroasă
Că la noi c-am trage, vântul sus, pe hulă.*

*Abă, coți vreo zece, bună de croială,
Moi obiele încă și cheptar de luna,
Vă-mbrăcați cu ele ca să-mi fiți în fală
Când cel port purtave-ți, să vă vadă lumea.*

*Un răboj de stână, fluier să-nvioaie
Inimi în durere când vi dor de țară,
Briciul de la moșu ce-a trecut războaie,
Brișca încă nouă, și-o parauă chioară.*

*Țineți dar la ele că-s comori de suflet
Din străbuni lăstate, sfântă moștenire,
De le porți, fînța toată-i numai râset*

Cetatea Cavalerilor

Coordonator: Colonel Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea, 2020
Cartea Mea, e și a Tui ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!

De le uiți vei pierde, drep la nepieire.

Frumoasă ca o zână

Motto:

*„Ia, poalele, cătrința înfloresc mereu o fată
Fiind averi neprețuite când ai mâini cu-ndemâneală,
Cu un ac și-un fir de ațu, într-o iarnă-nviforată
Ea cusutu-și-a averea, s-o ridice-n mare fulă.*

*Pe ie și cătrință curg râuri înflorate
În galben și-n albastru, în roșu ca de mac,
E sufletul femeii în toate desfătate,
Ca nufărul în floare, pe ochiul unui lac.*

*Din linii și stelute, din puncte îndesate,
Din cruci și câte alte însemne meșterite,
În mintea ei și-n suflet se rânduiesc mai toate,
Apoi, în ochi și-n mână, mi se preling grăbite.*

*Pe câmpul alb al iei cu acul ea îmi ară
Și-mi seamănă frumosul cuprins în vii culori,
Tristetea-o pune-n negru, iubirea-n roșu-pară,
Speranța și visarea-n albastru unor zori.*

*Lumină-a pus din soare pe firul din cătrință
Și-nvioratul verde din iarba din poeni,
Parfumul unor toamne din arămă viță,
Iar galbenul din lanul ce mi se coace-n veri.*

*

*În straiul ei codana-i, Ileană Cosânzeană
Atuci când iasă-n lume duminica la joc.
Se-nciudă alte fete și sigur vre-o vădană
Că mândra ce-a fătucă, e plină de noroc.*

*Iar când se-nvârte-n horă cu pletele-i în vânt
Și poala-i se ridică lăsând picior să-i vadă,
Să-mi spuneți voi atunce fecior de-i pe pământ
Fătucă cea frumoasă să nu îi fie dragă.*

**

*Purtați-mi dară straiul ce din vechime vine,
Cu tot ce el aduce din vremea cea bătrână,
Vă-nobilează trupul și sufletul în sine
Făcându-vă pe toate, frumoase ca o zână.*

Mircea Dorin Istrate

Ie de băciță

*De fi-veți vreodată pe-un umăr de deal
Cu nalbă în floare și-n iarbă crăiță,
Să știți că aicea, în vechiul Ardeal*

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Colonelul Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea, 2020
Cartea Mea, e și a Ta! ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!

Nr.6(46/iunie 2024)

Născutu-sa Doina, din cânt de băciță.

*Pe-aicea și vântul atunci când adie
Povești îți aduce de-acol' din trecut,
Cu fir de mătase ea scris-a pe ie
Râmână însemne din vremi de demult.*

*La fel ca răbojul ținută-i socoată
La câtă durere e-n neam și pe lume,
Cât râuri de lacrimi sunt puse în soartă,
Cât zile cu soare putut-a s-adune.*

*De știi le citește și ele și-or spune
Cât doruri, cât jale e-n suflet la neam,
Cât soare-i în galben, în negru-s furtune,
În roșu și-albastru-s dorinți câte am.*

*Cusută cu suflet, cu drag, cum se cere,
Purtat-a ea ia la nunți și la mort,
În fală și-n cinste, că-i mândră muiere
Atunci când se-mbracă în dragul ei port*

*Iar când de pe lume s-o duce-n uitare
În ladă lăsa-va o taină-nstelată,
Să știe urmașii, că neamul mai are
Comoară de suflet cu stele-nflorată.*

Dovezi de viețuire

*Istoria străveche, aceea adevărată,
Stă-n limba cea vorbită de bunii mei moșneni,
În semne încifrate în lut sau pe vre-o piatră,
La sfânta Tărtăria, Dârjov, ori Cucuteni.*

*Pe-atunci, în vechea lume, cuvântul era lege
Și în puține semne puneai un legământ,
Vre-o vrajă, îmn de slavă, ori fapta unui rege,
Blesteme ce dușmanii să-i bage în mormânt.*

*În datini și-obiceiuri stau zile însemnate
Anume dară puse să ținem bine minte,
Ne fie de-o schimbare, de-un hram, de sănătate,
Să știm ce-a fost în urmă și cum o fi 'nainte.*

*Așa era viața pe-atunci, în cele timpuri,
Un semn, erau cuvinte spunând ceva anume,
Porecla ta și locul erau însemn de neamuri,
Iar fapte mari făcute, te încinseau cu-n nume.*

*Ascunse în legende, în mituri, în povești,
În vechile balade se tăiniuesc adânc,
Eroi din cele timpuri din spițele domnești,
Ce în a lor pomelnic, bucăți de vremuri strâng.*

Cetatea Cavalerilor

Coordonator: Colonel Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea, 2020
Cartea Mea, e și a Tal ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!

Nr. 6 (46/iunie 2024)

*Citește-le cu grijă, că ele îți vor spune
Cum fost-a a lor viață, în timpul cela scurs,
Eroii și-a lor fapte din vremile bătrâne
Ce-n fila de poveste, e adevăr ascuns.*

*Învată și păstrează în țandără de minte
Minunile acestea, istorii curgătoare,
Ele-s dovadă vie, de ce a fost 'nainte,
De cum prin astă lume, trecut-am în urcare.*

ÎNSEMNE SFINTE

*STEAGUL e simbolul bravului popor
Ce înflăcărează inimi care vor
Fie-mi laolaltă neamul cu-a lui toate,
Facă-n fața lumii mărețite fapte.*

*IMNU-i pentru suflet cânt înălțător
Bun de pus pe rană, leac vindecător,
El îmbărbătează și ne face bravi
Întărind credința celor care-s slabi.*

*PORTUL e oglinda sufletului meu
Ce ne leagă încă de strămoși mereu,
Curcubeu, lumină, fală, frumusețe,
Bunătate-n inimi, jale și tristețe.*

*Steagul, imnul, portul sunt avere sfântă,
Fală, vis, putere, toate ce încântă
Inima română, sufletu-i curat,
Facă-l din nimica scut de apărat.*

*Ele întăresc-mi veșnica credință
Că mereu avea-vom sfânta biruință
De vom fi în viață strâns uniți, curați,
Într-un gând și faptă cum sunt bunii frați.*

*Le purtați în suflet toate cele trei
Și-n urmași le puneți fie-mi pui de lei,
Fără ele-n lume suntem neștiuți,
De le dăm mărire, fi-vom neînfânți.*

&&&

26.06. Ziua Drapelului Drapelul

*Drapelul e însemnul de neam și sfânta țară,
De glorie străbună trăită-n libertate,
De viață dată vamă de cei ce apărară
Moșia și credința cu tot și câte-s toate.*

Cetatea Cavalerilor

Coordonator: Colonel Dr. Constantin MOSINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cio
Editura Tipo MC, Oradea, 2020
Cartea Mea, e și a Tăi ISSN 2734-6889; ISSN_L 2734-6889

AVRAM IANCU - 200!

Nr. 6 (46/iunie 2024)

*Puterea el și-a pus-o în cele trei culori
Ce fie-ne în viață însemne înșfințite,
A neamului și-a țării de-apururi mari valori
În inimă și suflet adânc întipărite.*

*În ROȘU e onoare și jertfă strămoșească,
Columnne, monumente, troițe încinstite,
Îndoliate lacrimi ce-n gând să preaslăvească
Viața dată vamă de toți cei dinainte.*

*În GALBEN este câmpul cu roadă-mbelșugată
Unduitoare lanuri pe gura mea de râi,
Pădurile pe dealuri și via îmbrumată
Pe care-a stat de-apururi piciorul meu de plai.*

*ALBASTRU este cerul ce l-am dori senin
Sub care crească-mi pruncii în umbră creștinească,
Cu zile luminoase în veacuri care vin,
Ca țara și cu neamul mereu să înflorească.*

*

*DRAPELUL este ȚARA și NEAMUL meu și GLIA,
Cu bune și cu rele, cu bucurii, nevoi,
Cu ape cristaline, păduri și ciocârlia,
Ce cântă imn de slavă de-apururi pentru noi.*

**

*În fală și-n mândrie să-mi fluture drapelul
Cât liberi încă suntem, sub umbră de ceresc,
Că el îmi e oriunde de-apururea însemnul
Ce-n fața lui cu ceilalți, mă-nchin și mă smeresc.*

Mircea Dorin Istrate

Îndemn

*Nepoate, uită-te în zare
La cel drapel desfășurat
Și la culorile cu care
A fost în timp, înnobilat.*

*Cel ROȘU-i sângele vărsat
De toți vitejii țării mele,
Ce-n bătălii au sângerat
Și-acuma-s pulbere de stele.*

*Cel GALBEN l-am luat din lanul
Muncit cu greu de trudit,or,
De împăratul meu, țăranul
Ce-a fost mereu la toți dator.*

*ALBASTRU-i limpezitul cer
Și marea unduindu-și valul,
Tăria celor ce nu pier
C-acea-i cuibul lor și neamul.*

AVRAM IANCU - 200!

Nr. 6 (46/iunie 2024)

*Le pune-n suflet și le poartă
Să te-ntărești când vine greul,
Să știi că ești român, și-n soartă
Mereu ai ȚARA și DRAPELUL.*

Sub falduri de drapel

*Ce e drapelul? Mare cinste, fală
Și țara toată adunată roată
Pe lângă el, smerenie, sfială,
Și vreme bătrâne lungi de altădată.*

*E glorie eternă, împărată,
Însemn, putere, vise de mărire,
Trăire zilnică-ndurerată,
Răboj de luptă, încă amintire.*

*În faldul lui e ROȘU cel de sânge,
E viața de erou ce fost-a scut,
E lacrima de mamă care plânge
Și veșnica speranță de-nceput.*

*În GALBEN mi se coace snopul pâinii
Cu truda preamăritului țăran,
Nădejdea ce și-a pus-o-n roada mâinii,
În rugă la Domnul înălțate-n an.*

*ALBASTRI-I înșfînțita libertate
Ce-am înnoit-o veacuri rând la rând,
E setea ne-implinită de dreptate
A bunului român, smerit și blând.*

*În faldul său sunt toate adunate
Credința-n neam și codrul cel de pâine,
Sfințitul sânge, coșul cu bucate,
Trecutul preamărit și ce-o fi mâine.*

**

*De-acuma-n mare cinste tu mi-l poartă
Să-ți de-a putere când te-ncearcă greul,
Să știi că ești român și ai în soartă
De-apururi NEAMUL, ȚARA și DRAPELUL.
De-apururi neamu, țara și drapelul.*

*De-aceea-n el sunt toate adunate,
Credința-n neam și codrul cel de pâine,
Sfințitul sânge, coșul cu bucate,
Trecutul preamărit și tot ce-i mâine.*
